

Sygn. akt III RC 23/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 czerwca 2022 roku

Sąd Rejonowy w Golubiu-Dobrzyniu III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Karolina Głazińska - Izdebska

Protokolant: stażysta Miłosz Krzyżek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 czerwca 2022 roku sprawy

z powództwa **małoletniej I. C. reprezentowanej przez matkę D. G.**

przeciwko **B. P.**

o podwyższeniu alimentów

1. podwyższa alimenty od pozwanego B. P. na rzecz małoletniej powódki I. C. z kwoty po 500, - (pięćset) złotych miesięcznie, ustalonej ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Golubiu-Dobrzyniu z dnia 18 listopada 2009 roku w sprawie III RC 193/09 do kwoty po 850,00 (osiemset pięćdziesiąt) złotych miesięcznie, poczynając od dnia 2 marca 2022 roku, płatne z góry do dnia 15 - tego każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku opóźnienia w płatności każdej z rat, do rąk matki małoletniej powódki D. G.,
2. w pozostałej części powództwo oddala,
3. nie obciąża pozwanego B. P. nieuiszczonymi kosztami sądowymi
4. nie obciąża małoletniej powódki I. C. nieuiszczonymi kosztami sądowymi oraz kosztami procesu,
5. wyrokowi w punkcie pierwszym nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 23/22

UZASADNIENIE

D. G., działająca w imieniu swojej małoletniej córki I. C., w dniu 2 marca 2022 roku wniosła pozew przeciwko pozwanemu B. P. o podwyższenie alimentów z kwoty po 500 zł ustalonej na mocy ugody zawartej przed Sądem Rejonowym w Golubiu-Dobrzyniu 18 listopada 2009 roku w sprawie III RC 193/09 do kwoty po 2000,00 zł miesięcznie. W uzasadnieniu pozwu wskazała, że od chwili ustalenia alimentów na rzecz małoletniej powódki tj. przez okres ponad 12 lat nastąpiła zasadnicza zmiana w zakresie usprawiedliwionych potrzeb córki. Nadto od około trzech lat pozwany tylko kilka razy w roku spotyka się z córką, nie przyjeżdża i nie kontaktuje się z małoletnią w żadne święta ani w jej urodziny. Matka powódki podała, iż na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb córki niezbędna jest kwota 5000 złotych miesięcznie. (pозew- k. 2-5).

W odpowiedzi na pozew (k. 67-69) pozwany B. P. uznał powództwo do kwoty 600,00 zł, w pozostałym zakresie wniósł o jego oddalenie. Wskazał, że podany przez matkę powódki miesięczny koszt utrzymania małoletniej zdecydowanie odbiega od faktycznych i usprawiedliwionych potrzeb małoletniej. Podał, że jego średni miesięczny dochód wynosi około 2.459,10 zł netto. Ma na utrzymaniu siebie i swoją rodzinę- partnerkę i córkę M.. Jego partnerka pracuje z wynagrodzeniem 2.430 zł miesięcznie. Miesięczne wydatki w gospodarstwie domowym obejmują ratę kredytu 850 zł,

opał około 500 zł, paliwo około 450 zł, woda i śmieci 150 zł, obiady dla córki w szkole 107 zł, Internet 70 zł, telefony 155 zł, ubezpieczenie i naprawy samochodu- około 150 zł oraz prąd około 150 zł.

Sąd ustalił, co następuje:

Małoletnia I. C. urodziła się (...) z pozamałżeńskiego związku (...) - G..

okoliczno śc bezsporna

Na mocy ugody sądowej zawartej przed Sądem Rejonowym w Golubiu-Dobrzyniu w dniu 18 listopada 2009 roku, sygn. akt III RC 193/09, B. P. zobowiązał się łożyć alimenty na rzecz małoletniej I. C. w kwocie po 500 zł miesięcznie, płatne poczynając od dnia 1 grudnia 2009 roku, do dnia 10-go każdego miesiąca do rąk matki małoletniej D. C.. W dacie zawarcia ugody małoletnia córka stron była pięciomiesięcznym dzieckiem. Pozwany miał już na utrzymaniu drugą córkę, dwu i pół miesięczną M. P.. Pracował jako kierowca, lecz w innej firmie niż obecnie. Osiągał dochód miesięczny 1.611 zł.

bezsporne, a ponadto ugoda z dnia 18 listopada 2009 roku – k. 10 akta III RC 193/09, zaświadczenie o dochodach – k. 8 akt III RC 193/09

Obecnie małoletnia I. C. ma 13 lat, uczy się w szkole podstawowej. Z uwagi na problemy z matematyką chodzi dwa razy w tygodniu w okresie roku szkolnego na korepetycje – koszt około 400 zł miesięcznie. Z zajęć dodatkowych uczestniczy także w lekcjach rysunku – koszt 70 zł tygodniowo, oraz w zajęciach karate – koszt 80 zł miesięcznie. W tym roku jeździe na obóz letni karate, co wiąże się z wydatkiem 1.800 zł plus kieszonkowe. Małoletnia interesuje się anime, lubi czytać (...). Miesięcznie kupuje 4-5 książek anime, koszt jednej to 40 zł. Koszt zakupu (...) to 20 zł w miesięcznie, małoletnia nie ma wykupionej prenumeraty. Małoletnia I. jest alergikiem, jest uczulona na gluten i laktozę. Matka przyrządza dla niej domowe wędliny. Małoletnia spożywa chleb wyłącznie dla diabetyków, z uwagi na stwierdzoną cukrzycę. Koszt bochenka to obecnie 12 zł. Pije mleko bez laktozy w cenie 4 zł za litr. Koszt miesięcznego wyżywienia małoletniej wynosi około 1000 zł. Wcześniej małoletnia miała wykupione obiady w szkole, lecz z uwagi na to, że nie chciała ich jeść, obecnie nie są wykupywane. Małoletnia na stałe przyjmuje leki antyhistaminowe, w okresie wiosenno-letnim dostaje sterydy. Miesięczny koszt leków w okresie jesienno-zimowym to około 50 zł, w okresie wiosenno-letnim 200-300 zł. Tym samym średniomiesięczny koszt zakupu leków dla małoletniej w skali roku to około 150 zł. Do lekarza w okresie jesiennym małoletnia chodzi w ramach NFZ, w okresie letnim prywatnie – raz w miesiącu. Koszt wizyty to 200 zł plus koszt badań – 180 zł – 230 zł. Matka małoletniej co sezon wymienia jej obuwie i odzież. Koszt zakupu jednej pary obuwia to około 150 zł, bluzy – 200 zł, bluzki – 60-70 zł. Udział małoletniej w kosztach utrzymania mieszkania wynosi 462 zł miesięcznie. Małoletnia ma telefon na kartę za 30 zł miesięcznie. Matka powódki daje jej co miesiąc kieszonkowe w wysokości 20 zł dziennie, t.j. 600 zł miesięcznie. Wakacje powódka spędza oprócz wyjazdów samodzielnych również na wyjazdach z rodziną. Koszt wyjazdu na osobę to około 1.500 zł plus koszt dodatkowych atrakcji.

dow ód: zeznania matki powódki – k. 184-185

D. G. ma 39 lata. Prowadzi gospodarstwo domowe wspólnie z mężem, małoletnią I. oraz synem z obecnego związku małżeńskiego. Mieszkają w wynajmowanym mieszkaniu. Miesięczny koszt wynajmu z opłatami wynosi około 1800-1900 zł. Przed przeprowadzą wynosił około 2.800 zł. W związku z przeprowadzką matka małoletniej zakupiła dla niej nowy stelaż do łóżka za 1.200 zł oraz materac za 1.800 zł. Matka powódki prowadzi dwie spółki polsko-zagraniczne. Sporządza wnioski o dotacje unijne. Jej miesięczne dochody to w najgorszym wypadku kwota 5500 zł, a w najlepszym około 30.000 zł. Jej mąż pracuje z wynagrodzeniem około 7000 zł miesięcznie. D. G. otrzymuje świadczenie 500+ na małoletnią powódkę.

dow ód: zeznania matki powódki - k. 184-185

B. P. ma 42 lata. Prowadzi gospodarstwo domowe z partnerką i ich wspólną córką w wieku 13 lat. Mieszka w domu, który stanowi jego własność. Ma zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa, choruje na przewlekłe wirusowe zapalenie wątroby. Przyjmuje leki przeciwbólowe na kręgosłup, ale nie pozostaje pod opieką żadnego lekarza, nie korzysta z rehabilitacji. Od lekarza medycyny pracy uzyskał zaświadczenie o zdolności do pracy. Pozwany pracuje na cały etat jako kierowca zawodowy w firmie (...), o średnich miesięcznych dochodach około 2400-2600 zł. Jest zadowolony z pracy, ponieważ często ma długie przerwy, nawet po 4 godziny, związane z załadunkiem i rozładunkiem, może wtedy odpocząć. Raz na trzy miesiące otrzymuje premię po 300-400 zł, z reguły za pracę w nocy. Partnerka pozwanego pracuje za wynagrodzeniem około 2400-2500 zł miesięcznie. Pozwany spłaca kredyt w kwocie 47.000 zł, który zaciągnął na remont kapitalny domu. Jego miesięczna rata wynosi około 850 zł. Na opał wydaje około 600 zł miesięcznie, 60 zł płaci za śmieci, 200 zł za prąd i gaz, 100 zł za wodę i ścieki, 450 zł za paliwo, 100 zł za swój i córki telefon, 70 zł za Internet. Z partnerką mają oddzielne rachunki bankowe. Wyżywienie w większości kupuje jego partnerka. Wcześniej kiedy miał problemy finansowe i egzekucje komornicze, finansowo wspierał go brat D. P.. Rodzina pozwanego z powodów finansowych nie jeździ na wakacje, ostatni raz pozwany był na wakacjach 4 lata temu, razem z córkami. Jego kontakt z córką I. obecnie jest rzadki, był częstszy do momentu wszczęcia przez matkę małoletniej w 2018 roku postępowania egzekucyjnego u komornika.

dowód: zajęcie komornicze – k. 64-65, zaświadczenia o zarobkach – k. 74-76, zaświadczenie lekarskie- k. 93, umowa pożyczki- 104-105, dowody spłaty rat kredytu – k. 106-107 zeznania świadka D. P.- k. 183-184 , zeznania pozwanego – k. 185-186

Na rynku pracy na terenie województwa (...) figurują oferty pracy dla kierowców zawodowych wykonujących obowiązki na terenie Polski z wynagrodzeniem minimum 5000 zł brutto.

D. ód: wydruki ofert o pracę – k. 52-56, 58, 62,

Sąd zważył, co następuje:

Przedstawiony stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów znajdujące się w aktach sprawy, oprócz oddalonych oraz pominiętych przez sąd, zeznania świadka D. P. oraz przesłuchanie matki małoletniej powódki oraz pozwanego.

Sąd oddalił wnioski dowodowe matki małoletniej powódki tj. wnioski dowodowe nr 1, 2, 3 i 4 z dnia 13 czerwca 2022 roku oraz wnioski dowodowe nr 1, 2 oraz bez numeru z dnia 14 czerwca 2022 roku jako spóźnione. Matka powódki była pouczona o treści art. 217 kpc. Odpis odpowiedzi na pozew otrzymała w dniu 4 kwietnia 2022 roku, podczas gdy wnioski dowodowe, stanowiące reakcję na powyższą odpowiedź na pozew złożyła 13 czerwca i w dniu drugiej rozprawy – 14 czerwca 2022 roku, jednocześnie nie wskazując na żadne okoliczności, które uniemożliwiałyby jej wcześniejsze złożenie tych wniosków. Poza tym wnioski dowodowe matki powódki podlegały oddaleniu na podstawie art. 2352 § 1 pkt 3 kpc.

Jednocześnie sąd pominął dowód z paragonów, które do niniejszej sprawy przedłożył pozwany. Paragon nie jest dokumentem w rozumieniu art. 129 kpc, brak na nim informacji, kto rzeczywiście dokonał zakupu. Paragony fiskalne wskazują jaką cenę w danym sklepie w danym momencie miał towar, natomiast nie dowodzą, iż dana osoba dokonała przedmiotowego zakupu i na jaki cel przeznaczała zakupione produkty.

Co do zasady sąd przyznał walor wiarygodności zeznaniom złożonym przez matkę małoletniej powódki a także przez pozwanego, zwłaszcza w zakresie, w jakim potwierdzone zostały przez zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci dokumentów. Spór między stronami sprowadzał się głównie do określenia kosztów utrzymania małoletniej. Matka małoletniej podnosiła ponadto, iż pozwany ma większe możliwości zarobkowe aniżeli faktycznie obecnie zarabia.

Przedmiotowe powództwo o podwyższenie alimentów posiada podstawę prawną w art. 138 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego. Przepis ten stanowi, że w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy

dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków rozumie się zwłaszcza zmianę usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego albo zmianę w zakresie możliwości zarobkowych zobowiązanego do alimentacji, wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania przez stosowne zwiększenie albo zmniejszenie wysokości świadczeń alimentacyjnych.

Dla stwierdzenia, czy nastąpiła zmiana stosunków w rozumieniu art. 138 kro, należy brać pod uwagę, czy istniejące warunki i okoliczności - na tle sytuacji ogólnej - mają charakter trwały, dotyczą okoliczności zasadniczych, ilościowo znacznych i wyczerpują te przesłanki, które w istotny sposób wpływają na istnienie czy zakres obowiązku alimentacyjnego. Zmiana orzeczenia dopuszczalna jest tylko w razie zmiany stosunków powstałych po jego wydaniu (por.: uchwała składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 23 października 1954 r., I CO 41/54).

Podwyższenie alimentów następuje wówczas, gdy zwiększeniu uległy potrzeby uprawnionego, albo wzrosły możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego.

Ostatni raz obowiązek alimentacyjny pozwanego względem małoletniej powódki został ustalony mocą ugody sądowej zawartej przed Sądem Rejonowym w Golubiu-Dobrzyniu sygn. III RC 193/09, w dniu 18 listopada 2009 roku. Wówczas małoletnia I. C. miała 5 miesięcy.

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd doszedł do przekonania, że od 18 listopada 2009 roku, tj. w ciągu ponad 12 lat, niewątpliwie zwiększeniu uległy usprawiedliwione potrzeby małoletniej powódki. Zgodnie z poglądem Sądu Najwyższego wyrażonym w orzeczeniu z dnia 1 czerwca 1965 r. (I CZ 135/64, niepubl.), „różnica wieku dzieci spowodowana upływem czasu od daty orzeczenia określającego wysokość renty alimentacyjnej, sama przez się uzasadnia wzrost potrzeb związany z uczęszczaniem do szkoły, pobieraniem dodatkowych lekcji itp., co z kolei pociąga za sobą konieczność ponoszenia zwiększonych wydatków”.

W myśl art. 135 § 1 krio zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Pojęcia "usprawiedliwione potrzeby" oraz "możliwości zarobkowe i majątkowe" zostały szczegółowo omówione w uchwale Pełnego Składu Izby Cywilnej i Administracyjnej Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 r., III CZP 91/86, OSNP 1988, nr 4, poz. 42. W uchwale tej stwierdzono między innymi, że: Pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można jednoznacznie zdefiniować, ponieważ nie ma jednego stałego kryterium odniesienia. Rodzaj i rozmiar tych potrzeb jest uzależniony od cech osoby uprawnionej oraz od splotu okoliczności natury społecznej i gospodarczej, w których osoba uprawniona się znajduje. Nie jest możliwe ustalenie katalogu usprawiedliwionych potrzeb podlegających zaspokojeniu w ramach obowiązku alimentacyjnego i odróżnienie ich od tych, które jako objaw zbytku lub z innych przyczyn nie powinny być uwzględnione. W każdym razie zakres obowiązku alimentacyjnego wyznaczać będą poszczególne sytuacje uprawnionego i zobowiązanego, konkretne warunki społeczno-ekonomiczne oraz cele i funkcje obowiązku alimentacyjnego. Dopiero na tym tle będzie można określić potrzeby życiowe - materialne i intelektualne uprawnionego.

Zakres potrzeb dziecka, które powinny być przez rodziców zaspokojone, wyznacza treść art. 96 kro, według którego rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotować je należycie - odpowiednio do jego uzdolnień - do pracy dla dobra społeczeństwa.

Stosownie do tej dyrektywy rodzice w zależności od swych możliwości są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej, leczenia w razie choroby), jak i duchowych (kulturalnych), także środki wychowania (kształcenia ogólnego, zawodowego) według zdolności, dostarczania rozrywek i wypoczynku. Przy ocenie, które z potrzeb uprawnionego powinny być uznane za potrzeby usprawiedliwione, należy z jednej strony brać pod uwagę możliwości zobowiązanego, z drugiej zaś zakres i rodzaj potrzeb. Będzie to mieć wpływ na rozstrzygnięcie, w jakiej mierze możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego będą wzięte pod uwagę przy oznaczaniu zakresu obowiązku alimentacyjnego. Zawsze jednak każde dziecko musi mieć zapewnione podstawowe warunki egzystencji w postaci wyżywienia zapewniającego

jego prawidłowy rozwój fizyczny, stosowną do wieku odzież, środki na ochronę zdrowia, kształcenie podstawowe i zawodowe oraz na ochronę jego osoby i majątku. Wyjście poza wymienione potrzeby zależy już tylko od osobistych cech dziecka oraz od zamożności i przyjętego przez zobowiązanego modelu konsumpcji.

Sąd ustalił miesięczne koszty utrzymania małoletniej I. na kwotę 2.450 zł. Matka powódki początkowo wskazywała, że wynoszą one 5000 zł miesięcznie, po czym na rozprawie w dniu 14 czerwca 2022 roku wskazała, że koszty te ocenia średnio na sumę 3000 zł miesięcznie. Matka małoletniej przedłożyła do akt zestawienia wydatków, które ponosi na małoletnią, jednak w ocenie sądu wskazane tam koszty zostały zawyżone. Przykładowo, matka małoletniej same koszty wyżywienia dla małoletniej ustaliła na kwotę 1500 zł. Kwota ta jest zawyżona, pomimo nawet diety związanej z alergią i cukrzycą, mając na uwadze, że małoletnia ma dopiero 13 lat. W ocenie sądu koszt wyżywienia małoletniej wynosi nie więcej niż 1000 złotych. Matka małoletniej wskazała, że sama przygotowuje dla córki wędliny, co zasadniczo powoduje, że koszt wyżywienia małoletniej jest niższy niż gdyby był w przypadku zakupu wędlin o takiej samej jakości.

Analizując sytuację rodzinną i majątkową pozwanego należy wskazać, iż pozwany obecnie osiąga dochody w kwocie około 2600 zł miesięcznie. Na utrzymaniu oprócz małoletniej I. ma jeszcze jedno dziecko, córkę w tym samym wieku co małoletnia powódka. Mając jednakże na uwadze sytuację na rynku pracy na stanowisku zawodowego kierowcy, w tym między innymi przedłożone przez matkę powódki wydruki ofert pracy, zdaniem sądu ma on możliwość zarobkowania na poziomie co najmniej 5000 zł brutto, tj. około 3.700 netto, przy założeniu że świadczyłby pracę na terenie Polski. Trzeba bowiem zaznaczyć, że pozwany, nawet w przypadku wykazania, że mógłby zarobić więcej jako kierowca międzynarodowy, nie ma obowiązku podjęcia takiej pracy. Pozwany zeznał, że nie może podjąć pracy w innym miejscu jako kierowca, ponieważ w obecnej firmie ma dużo godzin odpoczynku, co jest ważne przy jego problemach z kręgosłupem. Pozwany nie wykazał jednak, że jego stan zdrowia jest na tyle zły, że nie może on wykonywać pracy w firmie, gdzie jeździłby faktycznie więcej, co wiązałoby się zapewne z wyższym wynagrodzeniem. Z zaświadczenia lekarskiego wynika tylko, że cierpi na zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa oraz inne choroby krążków międzykręgowych, na co w obecnych czasach cierpi duża część populacji. Trzeba również dodać, że pozwany nie robi nic aby swoją rzekomo złą sytuację zdrowotną polepszyć – nie jest pod opieką lekarza, nie korzysta z rehabilitacji.

Przy określeniu wysokości alimentów na 850 zł pozwany i tak będzie ponosił mniej niż połowę kosztów utrzymania małoletniej. Dochody pozwanego i matki małoletniej powódki pozostają jednak na zupełnie innym poziomie. Matka małoletniej w dobrych miesiącach zarabia nawet 30.000 zł miesięcznie, co powoduje, że może ona partycypować w kosztach utrzymania małoletniej w większym zakresie niż pozwany, nawet mimo tego, że ciężar wychowania małoletniej spoczywa w całości na niej.

Trzeba również pamiętać, że matka małoletniej uzyskuje na małoletnią świadczenie wychowawcze w kwocie 500 zł, co nie wpływa na wysokość alimentów należnych małoletniej wobec treści art. 135 § 3 kro, jednak okoliczności tej nie można całkowicie tracić z pola widzenia. Matka małoletniej może z tego świadczenia finansować zajęcia dodatkowe małoletniej jak korepetycje z matematyki i lekcje rysunku. W tej sytuacji koszty utrzymania małoletniej, której rodzice są zobowiązani pokryć wynoszą około 1.870 zł, tj. wyżywienie - 1000 zł, leki - 150 zł, ubiór 150 zł, telefon - 30 zł, zajęcia karate 80 zł, opłaty za mieszkanie 462 zł. W tym miejscu należy odnieść się również do kieszonkowego małoletniej oraz książek i czasopism dla niej. W ocenie sądu, kieszonkowe małoletniej należy do bardzo wysokich mając na uwadze przede wszystkim jej wiek. Tym bardziej, że wszelkie potrzeby małoletniej są zaspokajanie w ramach jej kosztów utrzymania – nawet jeśli chodzi o książki anime i prasę popularnonaukową. Trudno oczekiwać od pozwanego, aby ponosił koszt tak wysokiego kieszonkowego chociażby w połowie, nawet przy jego potencjalnych dochodach w kwocie 3.700 zł. Pozwany posiada w podobnym wieku drugą córkę, która ma prawo do takiego samego standardu życia co małoletnia I.. Sąd miał również na uwadze, że małoletnia jest pod opieką alergologa. Niemniej jednak z pomocy tego specjalisty może korzystać w ramach NFZ, również w okresie wiosenno-letnim.

Zdaniem sądu alimenty w zasądzonej kwocie są w granicach możliwości finansowych pozwanego. Alimenty te są równe kwocie raty spłacanego przez pozwanego kredytu na remont domu. Skoro pozwany uznał, że takie obciążenie jego budżetu jest możliwe przez niego do poniesienia – i faktycznie raty te spłaca, to alimenty w takiej samej wysokości

nie powinny stanowić dla niego nadmiernego obciążenia. Na chwilę obecną brak jest jednak możliwości obciążenia pozwanego alimentami w wyższej wysokości.

Mając powyższe na uwadze Sąd, na podstawie art. 135 § 1 krio w zw. z art. 138 krio w punkcie 1. sentencji wyroku podwyższył rentę alimentacyjną od pozwanego na rzecz małoletniej I. C. z kwoty 500 zł miesięcznie do kwoty po 850 zł miesięcznie, poczynając od dnia 2 marca 2022 roku, tj. od dnia wniesienia pozwu. W pkt 2. wyroku Sąd oddalił powództwo w pozostałej części.

W punkcie 3 wyroku sąd postanowił nie obciążać pozwanego nieuiszczonymi kosztami sądowymi, w oparciu o art. 102 kpc. Mając bowiem na uwadze jego sytuację majątkową i rodzinną oraz zobowiązania, w tym alimentacyjne, niezasadnym byłoby obciążanie go jeszcze kosztami sądowymi.

Ponadto na mocy art. 113 ust. 4 ustawy z dnia 28.07.2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, sąd postanowił nie obciążać małoletniej powódki nieuiszczonymi kosztami sądowymi oraz kosztami procesu.

Rygor natychmiastowej wykonalności w zakresie alimentów został nadany wyrokowi z urzędu na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc, o czym orzeczono w punkcie 5. sentencji.

sędzia Karolina Głazińska-Izdebska